

stændig rigtigt, men der hviler den blot ikke paa nogen Lovbestemmelse, det er Sagen, og naar Ministeren talte om mange Kommuner, saa er det jo i Virkeligheden kun i et Mindretal af Kommunerne, at den nævnte Beskatningsmaade er indført; det gælder nemlig alene om Købstæderne. Og hvorfor? Fordi Købstadkommunalloven tillader, at der i Vedtægterne optages Bestemmelser til nærmere Regulering af Ansættelsen til Formue- og Lejlighedsskat. Denne Regel i Købstadkommunalloven er bleven benyttet til at gøre Formue- og Lejlighedsskatten til en Skat med stigende Skala paa Indtægten. Det er Forholdet. I Loven om Landkommunernes Ordning findes ingen tilsvarende Bestemmelse, og dersom altsaa visse Landkommuner — hvad jeg ikke kender noget Eksempel paa — skulde have saadanne Vedtægter om en progressiv Skat, saa ere de i hvert Fald ikke hjemlede i Loven, thi den tillader ikke Vedtægter. Det er følgelig kun i Købstadkommunerne, at den stigende Skala gennem Praksis er bleven indført, idet man i dette Øjemed har benyttet den almindelige Tilladelse til at ordne Beskatningen paa Formue og Lejlighed ved Vedtægter. Selve Loven indeholder ikke i mindste Maade nogen Antydning om, at det ved Vedtægter skulde kunne bestemmes, at Formue- og Lejlighedsskatten skal omdannes til en kommunal Indkomstskat med stigende Skala. Jeg tror altsaa, jeg har Ret til at sige, at det, at der i Købstæderne faktisk betales Skat efter den progressive Indkomstskats Principper, ikke vedkommer det her foreliggende Spørgsmaal om at anvende disse Principper ved Beskatningen til Staten. Dersom den højtærede Minister havde kunnet tilføje, at det var en Ordning, som man var særlig tilfreds med i Kommunerne, havde det ganske vist kunnet tjene til Bestyrkelse af Forslaget om at velsigne os med lignende Bestemmelser for Statsskattens Vedkommende. Men det gjorde den ærede Minister ikke, og jeg tror, at han gjorde Ret deri, thi naar man skal udtale sig om den forhaandenværende Tilfredshed eller Utilfredshed med den progressive Skat, kan det vistnok kun blive i den Retning, at man er tilfreds med den, for saa vidt som den frier for et endnu større Onde, nemlig for den

fuldkomne Vilkaarlighed i Paaligningen, men ellers ikke.

Det var mig vel bekendt, førend den højtærede Minister henlede Opmærksomheden derpaa, at Loven af 2. Juli 1870 hjemler Opkrævning af Statsskatter ved Kommunerne. Men naar jeg citerede den nævnte Lov som et Bevis for, at man ikke den Gang tænkte paa en progressiv Beskatning, var det ikke for at rose den i sin Helhed, men det turde i øvrigt ogsaa være, at netop den Omstændighed, at Kommunerne skulde opkræve Statsskatten, var medbestemmende til, at mange Skatteydere og mange Kommuner ikke ønskede en fornyet Paaligning af denne, hvad jo faktisk heller ikke er sket. Dersom den højtærede Minister lægger særlig Vægt paa at følge Bestemmelserne i Loven af 1870 paa alle Punkter, saa kan han i øvrigt efter min Mening ikke vel modsætte sig et Forslag, der gaar ud paa, at Kommunerne kun skulle indbetale til Staten, hvad der flyder ind i deres egne Kasser; thi Loven af 1870 har den udtrykkelige Bestemmelse, at de skulle indbetale, hvad de have oppebaaret uden Hensyn til Restancerne, og det er jo det, man ønsker, skal gentages her.

Jeg forstod den højtærede Minister, som om han mente, at jeg i det hele skulde være en Modstander af det ny, der spirer og grønnes i Nutiden. Det er en Misforstaaelse. Jeg tror, at jeg lige saa fuldt som den højtærede Minister og som vel de fleste har Øjet aabent for det meget gode, der spirer frem, men jeg har ogsaa et aabent Blik for de Giftblomster, der skyde op mellem det smukke grønne, det er dem, jeg advarer imod, ikke mod overhovedet at gaa ind paa noget nyt, noget, der ikke har været kendt før. Jeg advarede kun mod at vove sig ind paa Baner, som man ikke kan se, hvor føre hen, men som efter al Sandsynlighed og i hvert Fald efter min fulde Overbevisning føre til farlige Konsekvenser. Det er Forskellen mellem den højtærede Ministers og mit Standpunkt. Jeg ser ikke noget godt i *alt* nyt, der spirer frem, men jeg har et aabent Øje for det gode, der *kan* være deri. Kun ser jeg tillige Faren ved de Giftblomster, der vokse op paa den usunde Bund og stadig blive større.